

1. Všich-ni, kdo sklá-da - jí v Pá - nu své
 dou-fá - ní, pev - ni zů - stá - va - jí
 stá - le bez pře-stá - ní, ja - ko
 Si - ón stá - lý - jest vždyc-ky, vě - ky
 po všec - ky, vě - ky po všec - ky.

2. Jako Jeruzalém / ze všech stran horami, / tak Pán lid svůj
 věrný / ohradí hradbami / a jim udělí své pomoci |: ve dne
 i v noci, :|

3. neboť nezanechá / Pán svých milovníků, / by dlouho
 trpěli / zlost nešlechtníků, / ale jejich žal a zemdení |: v sílu
 promění. :|

4. Těm, kdož jsou pravého / srdce, Pán spomáhá, / kdož
 jsou nepravého, / těch vždy zamítává, / věrný jeho lid v svém
 pokoji |: pevně vždy stojí. :|

T: Jiří Střejc / Písně duchovní evanjelistské, 1615 /
 Cithara sanctorum, 1696 / Evangelický zpěvník, 1979
 M: 17. století / Melodiatura aneb Partitura, 1798 /
 Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931